

13. august 2010

9. april 2010

EM 2010/~~11431~~

UPA 2010/45

Forslag til: Inatsisartut-beslutning om at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til den danske regering med henblik på at opnå en skærpelse af våbenlovgivningen for Grønland, således at ikke-automatiske rifler og haglgeværer bliver omfattet af kravet om tilladelse, og dermed også af vilkår om opbevaring, samt af regler om registrering, om pligt til anmeldelse af besiddelse og af bortkomst af våbnet, og således at der for erhvervelse af såvel disse våben som halvautomatiske geværer til erhvervsmæssig jagt, fastsættes en aldersgrænse på 16 år.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Svarnotat

(Formanden for Naalakkersuisut)

Naalakkersuisut takker medlem af Inatsisartut Justus Hansen for at tage fat på et væsentligt samfundsmæssigt emne. Under efterårssamlingen 2008 (EM 2008/115) havde Inatsisartut en forespørgselsdebat om våbenloven, herunder alderskrav, opbevaring og uddannelse om brugen af våben. Det daværende Naalakkersuisut gav tilsagn om at rette henvendelse til rigsmyndighederne om evt. behov for stramning af våbenlovgivningen.

Det daværende Naalakkersuisut fulgte imidlertid ikke op på dette tilsagn. Nærværende beslutningsforslag indeholder et forslag om konkret stramning af våbenlovgivningen for Grønland, således at ikke-automatiske rifler og haglgeværer bliver omfattet af kravet om tilladelse, og dermed også af vilkår om opbevaring, samt af regler om registrering, om pligt til anmeldelse af besiddelse og af bortkomst af våbnet, og således at der for erhvervelse af såvel disse våbentyper som halvautomatiske geværer til erhvervsmæssig jagt, fastsættes en aldersgrænse på 16 år.

Våbenlovgivningen henhører, som forslagsstilleren anfører, under rigsmyndighederne. Det fritager os naturligvis ikke for en mening om et emne, der er en væsentlig del af vores traditioner og kultur.

Våbenloven har som udgangspunkt, at det er forbudt uden politimesterens tilladelse at erhverve eller anvende diverse skydevåben, som er opremset i loven, bl.a. hel- eller halvautomatiske geværer.

[EM 2010/31](#)

FM 2010/45

NSN sagsnr.: 2010-029548

Loven giver dog hjemmel til at justitsministeren kan undtage visse våbentyper, herunder halvautomatiske geværer, der anvendes erhvervsmæssigt til jagtformål, fra lovens kontrolordning.

Det har Justitsministeriet i bekendtgørelse fra 1993 om undtagelse af skydevåben fra forbuddet i våbenloven for Grønland fastsat regler om. Her er det fastsat, at halvautomatiske geværer til erhvervsmæssig jagt, piber, bundstykker m.v. og ammunition til disse våbentyper er undtaget fra forbuddet.

Undtagelsen omfatter kun personer, der har gyldig tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt, samt børn under 16 år, der er omfattet af en sådan tilladelse. For øvrige personer, er det ikke tilladt.

Naalakkersuisut er enig i, at vi på den ene side skal gøre det muligt for erhvervs- og fritidsjægere at have jagtvåben, men på den anden side hindre, at de kan misbruges til personfarlig kriminalitet.

Der er ca. 2.400 personer med gældende erhvervsjagtbevis og ca. 8.000 personer med gældende fritidsjagtbevis. Antallet af skydevåben må antage at være langt større.

Hvis der gennemføres stramninger af våbenlovgivningen vil det således berøre en stor del af den grønlandske befolkning. Der er derfor behov for at få undersøgt en række forhold som grundlag for de videre overvejelser om forslaget f.eks.:

- Omfang af misbrug af skydevåben til personfarlig kriminalitet.
- Hvilke persongrupper har skydevåben?
- Hvilke typer af skydevåben har de?
- Hvor mange og hvilke våbentyper og ammunition er registreret hos politiet?
- Hvilke erfaringer har Politimyndighederne med registreringer af våben og ammunition?
- Er der behov for en ændring af opbevaringsreglerne, og hvordan kan de gennemføres?
- Hvor mange personer bliver berørt ved indførelse af en aldersgrænse ved f.eks. 16 år?
- Hvor ofte benyttes skydevåben i forbindelse med selvmord eller forsøg på selvmord?
- Eventuelle overgangsregler

Som nævnt henhører våbenlovgivningen under rigsmyndighederne. De nævnte forhold må derfor afklares i et samarbejde med rigsmyndighederne. Naalakkersuisut vil rette henvendelse til rigsmyndighederne herom.

Med disse ord lægger Naalakkersuisut op til en konstruktiv debat.